

PŘESTALA MĚ ZAJÍMAT SPOLEČNOST, VE KTERÉ ŽIJÍ

Patřival jsem mezi lidi, kteří se rádi baví, kterým není smích cizí. Dokonce jsem po „sametové revoluci“ věřil v lepší budoucnost země, do které jsem se ze zahraničí v roce 1994 vrátil. Věřil jsem klukům a holkám, kteří se po roce 1989 postavili do čela této země, kterou pak postupně a systematicky rozkrádali, rozprodávali, tunelovali a jinak devastovali. Věřil jsem v opravdovou demokracii, ve fungující systém. Věřil jsem v stát, který bude vždy a za všech okolností bránit práva svých občanů. Věřil jsem ve zdravotnictví a soudnictví. Věřil jsem všem slibům úlisných a slizkých politiků, kteří nikdy nepracovali pro blaho svého voliče, jak se nakonec vždy potvrdilo.

Česko se od roku 1989 stalo ABSURDISTÁNEM bez pravidel a rozumných zákonů. Zemí, kde se neměří všem stejným metrem. Místem na planetě, kde se děti rodí jako dlužníci jen proto, že si několik vyčůraných politiků postavilo mnohamilionové, luxusní vily jak v Česku, tak v zahraničí. Jen proto, že si pěchují vlastní konta, protože každý z nich ví, že špičkovým politikem nebude napořád.

O této zemi jsem ztratil veškeré iluze a je mi to nesmírně líto. Líto proto, jelikož jsem ji nesmírně miloval a býval hrdý na to, že jsem Čech. Dnes, kdy čítávám zahraniční tisk, kdy diskutuji se svými zahraničními přáteli o životě v České republice, se jen stydím a nenacházím slova vysvětlení.

Je smutné, že už dnes nepociťuji to příjemné šimrání v podbříšku, když slyším hrát českou hymnu, nebo když poslouchám novoroční projev prezidenta republiky. Je smutné, že musím být nedobrovolným svědkem toho, jak se řítíme do nekonečné propasti zadluženosti, za kterou obyčejný občan nenese absolutně žádnou odpovědnost. Je smutné, jak se vrcholoví politici bezostyšně vysmívají svému voliči, kterému vděčí za své křeslo. Je smutné, že kolem sebe vidím hlubokou nespokojenost a stále rostoucí vztek. Jako řešení se dostaví utáhnutí opasku, zase jen pro obyčejného člověka, který už tak musí počítat každou korunu, aby uživil svoji rodinu. Gesto, kdy si páni poslanci odhlasují snížení platů o tři tisícovky, je opět neslýchaným výsměchem všem poctivým občanům. Při měsíčních příjmech, dietách, odměnách, či prémiech se jedná skutečně o částku zanedbatelnou až směšnou.

Prohnilý a zkorumpovaný státní aparát vůbec nezajímá, jak občané v této zemi opravdu žijí. Nikoho nezajímá, že exekutor zabavuje kvůli pokutám v MHD celé domy, které pak pod cenou prodává ve zmanipulovaných dražbách. Nikoho to nezajímá, poněvadž se to všechno děje za tichého souhlasu právě tohoto státu. Všech těch mocipánů, kteří z toho všeho profitují.

Je smutné, že se český občan se vším smířil a rezignoval, že zase drží „hubu“ a krok, jak tomu bylo za komunistického režimu.

Je smutné, že je nás, co se nebojíme si tu „hubu“ otevřít, žalostně málo. Zlo je opět v přesile a mně nezbyvá než říct sám za sebe, že **opovrhují českými politiky a zdejší politikou vůbec. Opovrhují zkorumpovaným soudnictvím, zákony a celým prohnilým, státním aparátem. Přestala mě zajímat společnost, ve které žiji.**